

dre Arbejdere med siden. Men jeg tror ganske bestemt, at det modsatte bliver Tilfældet. Hvis vi ikke vedtage denne Lov, som den foreligger, er jeg sikker paa, at de Folk, som ere interesserede deri, ville være med til at give noget for at faa den gennemført, og at det da vil være muligt at faa en virkelig Forsikringslov for de Erhverv, som ere samfundsnyttige uden at være særlig farlige. Hvis vi holde disse to Forslag sammen, som Berg gjorde i sin Tid, vil der være Mulighed for at faa en virkelig Forsikringslov. Men faa vi dette for sig, er jeg enig med de ærede Medlemmer for Aalborg og Hjørring i, at skulle vi saa have mere, vil det blive efter det samme Princip, som denne Lov gaar ud fra. Saa vil det hedde: Ja, I kunne godt faa en Lov for Landarbejderne, vel at mærke efter det samme Princip som her: de skulle selv betale. Men Landboerne kunne ikke betale. Jeg tror, det ærede Medlem for Ringkøbing her har baaret sig ad som en Læge, der vilde have forsøgt at skille de siamesiske Tvillinger. De være hver for sig et Hele, men vilde man have skilt dem ad, vilde man enten have dræbt dem eller maaske gjort dem til Vanskabninger. Det er det sidste, det ærede Medlem har gjort. Han har gjort dette Lovforslag til en Vanskabning, det, som i og for sig kunde være meget fornuftigt, hvis det var blevet sammen med den anden Del af Forslaget. Jeg er sikker paa, at denne fraskaarne Del ved sin Vedtagelse vil være i Stand til at slaa den anden Del ihjel. (Afbrydelse.) Det ærede Medlem lær, men det er han ikke berettiget til, idet nemlig de Herrer af Højre ere særlig interesserede i at faa denne Lov igennem, men de gaa ikke ind paa — det gør hverken den højtærede Minister eller det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds — at dette skulde hjælpe til at faa den anden ønskede Lov. Tværtimod, det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds værgede sig bestemt imod, at der i Vedtagelsen af dette Forslag skulde ligge et Løfte til Landarbejderne eller andre om at komme med siden. Han siger, vi maa ikke vedtage Ændringen, alene fordi der staar: „Indtil en Lov om en almindelig Ulykkesforsikring“ er vedtaget, fordi vi godt vide, at et saadant Forslag bliver ikke vedtaget, hvis vi vedtage dette. Jeg tror, han har Ret. Men hvis vi ikke vedtage dette, hvis vi vente lidt — og jeg vil sige, at have vi ventet saa længe, kunne vi vel tage Dyrehavstiden med — er jeg derimod temmelig sikker paa, at Kravet om Ulyk-

kesforsikring vil blive stærkt fra alle Sider og specielt da for dem, som denne Lov kommer til gode. Fabrikarbejderne og de store Fabrikherrer ville sikkert sætte al Kraft ind paa at faa denne Lov, om ikke for andet, saa netop, fordi det gaar, som det ærede Medlem for Ringkøbing sagde forleden, at de da vilde faa lige Konkurrencevilkkaar. Resultatet vilde saa blive, at de fik tvunget Livsfornødenhederne lidt op i Pris. Dette er jo inde i Byerne et Princip for de samme Folk, som ude paa Landet have til Princip at faa dem tvunget ned. Om ikke for andet, saa for at skaffe lige Konkurrenceforhold, saa at de mindre næringsdrivende, der konkurrerer med dem, kunde komme til at betale samme Skat, som de selv, godvilligt eller maaske rettere nødtvungent, betale til deres Arbejderes Ulykkesforsikring, ønske de en saadan Lov.

Jeg skal for øvrigt ikke komme meget ind paa disse Ting. Der var ellers en hel Del, der kunde være at sige til det, det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) sagde. Imidlertid tror jeg, der er Grund til at skaane ham, thi naaar han som Landborepræsentant skal paatage sig en saa besværlig Opgave som at forsvare dette Forslag, kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem, som ellers er ret klar, kan blive noget konfus. Det forekommer mig, at hans Foredrag gennemgaaende var noget i den Retning. Han siger f. Eks. meget indigneret, at naaar man har talt om at udelukke Landarbejderne, passer det slet ikke, dette Forslag udelukker ikke Landarbejderne. Saa nævner han alle disse Ting, som det ærede Medlem for Ringkøbing ogsaa nævnedes forleden Dag, om Brobygning, Vejanlæg, Jærnbanevæsen, og saa siger det ærede Medlem: Nej, vi udelukke ikke Landarbejderne *som saadanne*. Det er ordret, hvad han sagde. Men det er jo netop det, vi gøre. Vi udelukke dem *som saadanne*, i deres Egenskab af Landarbejdere. Naturligvis tage de Arbejde ved andet, paa en Fabrik eller ved Brobygning, ere de ikke Landarbejdere længere og kunne komme ind under Forsikringen. Det er netop *som saadanne*, saa længe de ere virkelige Landbrugsarbejdere, at de ere udelukkede. Det er først, naar de gaa fra Landbruget, at de komme ind under Loven, uanset om det er ude paa Landet eller inde paa Brostenene.

Jeg vilde til Slut gerne gøre en Henstilling, men det er naturligvis for sent nu. Jeg tør ikke bede den højtærede Formand endnu en Gang om Forlov til at læse